

[Ivar Nørgaard]

de tekster, der er i Luxembourgformandskabets forslag under artikel A og B, og jeg nævnte de tre forskellige konkrete tekster. Jeg sagde, at vi ikke kan acceptere teksten om, at det skal udvikle sig hen imod en union af føderal karakter, det går vi imod. Jeg sagde også, at vi går imod, at man allerede nu skulle acceptere en fælles valuta, sådan som det står i artikel B, og så til sidst, at vi går imod teksten, der siger, at vi skal gå ind for en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som på lang sigt skal omfatte en fælles forsvarspolitik. Og så kom jeg med et forslag til udenrigsministeren om, at man laver disse tekster om sådan, at både når det drejer sig om den fælles mønt, og når det drejer sig om det fælles forsvar, bliver den endelige afgørelse for medlemslandene udsat til 1996 eller 1997, når Sverige og Østrig er blevet medlemmer. Først til den tid tager vi stilling til, om vi fra dansk side vil gå ind i et sådant forsvarsfællesskab, men vi kan selvfølgelig ikke hindre, at nogle i Vestunionen har et samarbejde på nuværende tidspunkt. Den er vi bare ikke medlem af, og det er vores holdning, at det skal vi heller ikke være. Det mener jeg faktisk er klart.

Og så er jeg ikke kommet med noget modforslag til spørgsmålet om den føderale karakter. Man kunne selvfølgelig skrive en konføderal karakter, men jeg siger, man skal slette det begreb.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg må erkende, at jeg på et enkelt område er enig med udenrigsministeren og uenig med mit partis gruppeformand. Dér, hvor jeg er enig med udenrigsministeren, er, hvor han ligesom antyder, at vi faktisk får en bedre debat om disse spørgsmål, når vi kun er de 15-16 mennesker i salen, som interesserer sig for dem, frem for at hele salen, hvoraf de tre fjerdedele åbenbart er optaget af helt andre problemer end det her, er her.

Dér, hvor jeg ikke er helt enig med hr. Gade, det er, når han siger, at han ikke kan bære udenrigsministeren. Det kan jeg godt. Jeg synes, udenrigsministeren er en utrolig ærlig modstander. Altså, at han ikke retter sig efter dagsordener og vedtagelser herinde, det ved vi jo godt, det har vi vidst i de 10 år, han har været udenrigsminister, så det er der ikke noget nyt i. Men han siger åbent, at der er 10 lande i

EF, som vil have en militær dimension. Der er 3 lande uden for EF – Polen, Ungarn og Tjekkosllovakiet – som efterhånden er syge efter at komme ind i NATO, og hvis ikke de kan komme det, så ind i Vestunionen, og hvis det ikke kan lade sig gøre, så i hvert fald, at EF fik en militær dimension. Og billedet kan udvides.

Se, det var sådan noget, vi skulle diskutere, vi skulle diskutere det ud fra: Er vi tilhængere af det, eller er vi det ikke? Synes vi, det er en god idé, eller synes vi det ikke? Der er udarbejdet et dansk memorandum, hvor der siges: Nej, vi synes ikke, at EF skal have en militær dimension. Nu står vi i en situation, hvor, som udenrigsministeren meget rigtigt siger, 10 stater i EF og en række stater uden for EF presser på for, at EF skal have en militær dimension. Men så var det vel rimeligt, om vi diskuterede, hvordan vi forholder os til det. Fra SF's side siger vi, at vi synes, det er en dårlig idé. Det forstår jeg også Socialdemokratiet siger: at i hvert fald i 1992, måske i 1997, så kan det være, det stiller sig anderledes; det vil hr. Ivar Nørgaard ikke udtale sig om. Jeg har det indtryk fra udenrigsministeren, at han synes, det er en god idé. Jamen så lad os få det gennemdrøftet. Vi kan ikke nå det nu, men lad os få det gennemdrøftet.

Jeg synes, at det er ret barokt, at man nu stiller mod et Europa i våben, for det er jo det, der er tale om med alle disse militære dimensioner. Vi har kun to militære blokke tilbage, det er NATO og Vestunionen, og Vestunionen er i øjeblikket bare en skygge, men den vil man have gjort mere substantiel. Så har vi to militære blokke tilbage i Europa; de skal til gengæld udvides. Jamen hvad er det for en trussel, man vil forsvare sig imod? Det kan ikke være den sovjetiske, for Sovjetunionen er i oprud eller sammenbrud, eller hvad man vil kalde det. Det, der er truslen i Europa, er alle mulige etniske og nationale konflikter, ikke kun i Jugoslavien, men også mange andre steder, og det kan brede sig til Europas vestlige del. Derfor var det en nedrustning, man skulle diskutere, hvordan vi kommer fremad med en nedrustning både for EF-landene og for de øvrige lande og for, hvad der bliver tilbage af Sovjetunionen. Det var det, man skulle diskutere, men i stedet skal man altså spore sig ind på militære dimensioner hist og pist, og Danmark skal såmænd nok lade sig trække med, ganske